

NLMs Misjonsstrategi mot år 2020

**”Der hvor Kristi navn
ikke før var nevnt”**

Vedtatt på NLMs generalforsamling 2009

INNHold

Innledning	2
Misjonens mål og grunnlag	3
Misjonens mål: Verden for Kristus	3
Misjonens grunnlag	3
Viktige prioriteringer i misjonsarbeidet	4
De minst nådde	4
Jesu etterfølgere	5
Ordets og Åndens tjeneste	5
Nestekjærighet	6
Lokal forankring	6
Faser i arbeidet	7
Oppstart	7
Samvirke	7
Utfasing	8
Partnere	8
Arbeidsmåter	9
Konkrete veivalg	12
Avslutning	12

1.0 INNLEDNING

Dette strategidokumentet ble lagt fram fra hovedstyret som forelegg til Misjonssambandets generalforsamling 2009.

Følgende ble enstemmig vedtatt:

Generalforsamlingen vedtar denne strategien som retningsgivende for NLMs ytremisjonsarbeid i perioden 2010–2020, med de endringer som er vedtatt.

En legger til grunn en økonomisk ramme for ytremisjonsarbeidet i neste generalforsamlingsperiode i samme størrelsesorden som inneværende år, med de endringer som er vedtatt.

Strategimeldingen skal legge grunnlaget for NLMs ytremisjonsarbeid i tiden frem mot 2020. Det vil i tillegg være nødvendig å utarbeide konkrete handlingsplaner for bruk av midler og mannskap.

Opgavene i verdensmisjonen er fortsatt store. Misjonssambandet kan ikke gjøre alt. Vi må finne vår rolle og ta hensyn til annet evangelisk misjonsarbeid. Vi vil ikke prioritere å gå inn i områder der andre organisasjoner og menigheter allerede driver et godt arbeid. Det er heller ikke vår oppgave å ta ansvar for misjonsutfordringer som nasjonale kirker kan ivareta selv. Samtidig vil vi samarbeide med de nasjonale kirkene om misjonsarbeid der dette er naturlig.

Misjon er dypest sett et arbeid Gud gjør – gjennom mennesker han kaller. Derfor er det avgjørende at vi spør etter Guds planer og ledes av ham. Samtidig er det nødvendig å ha en gjennomtenkt strategi og konkrete planer for arbeidet.

Vi er smertelig klar over at utfordringene i misjonsarbeidet er mange. Verden er så visst ikke nådd ennå. Vi lever kanskje i den største misjonstiden noen gang. Vi vil være med! Men arbeidet må planlegges innenfor rammen av de ressurser Herren betror oss. Vi makter ikke alt. Derfor må vi prioritere. Dette dokumentet viser den vei hovedstyret har tro for å lede arbeidet.

Et utkast til dokument ble fremlagt og behandlet av rådsmøtet høsten 2008. Innholdet er i tråd med tidligere vedtatte dokumenter: *"Prinsipperklæring om misjon"* fra 1991, *"Visjon og virkelighet i misjonsarbeidet – en plan for perioden 1997–2003"*, og visjonsdokumentet for perioden 2003–2009 med tittelen *"Herre, vis oss din vei"*. I tillegg vedtok generalforsamlingen i Ålesund *"Ingen snarvei for evangeliet"*. Generalforsamlingen i Trondheim i 2006 gjorde vedtak om å fokusere arbeidet i sterkere grad på de minst nådde folkegruppene.

2.0 MISJONENS MÅL OG GRUNNLAG

2.1 Misjonens mål: Verden for Kristus

- Misjonens mål følger av Jesu misjonsbefaling. Guds folk er bedt om å ”gjøre alle folkeslag til disipler”(Matt 28,18ff). Norsk Luthersk Misjonssambands formål er å ”utbre Guds rike” (Grunnreglenes § 1), slik at nye folkegrupper får høre evangeliet. Vi ønsker å bidra til at det vokser frem livskraftige kirker av troende som ved sin bekjennelse og sitt liv tjener sine medmennesker. NLMs oppdrag er å sende ut mennesker med kall fra Gud i tjeneste for Ham.
- Som misjonsbevegelse er sjelevinneroppdraget vår fremste målsetting. Guds ord gjør det klart for oss at det bare er to utganger på menneskelivet: Evig liv og evig fortapelse. Skriften viser oss at det finnes bare én vei til frelse (Joh 14,6), bare ett navn under himmelen som vi kan bli frelst ved (Apg 4,12). Veien og navnet er Jesus Kristus.
- NLM ønsker å bidra til at det bygges kristne menigheter og kirker som har et solid fundament i Guds ord og samtidig gir plass til positive elementer fra den lokale kulturen. Alle troende tilhører Guds folk. De finner sammen lokalt i de helliges samfunn, som kjennetegnes ved rett forkynnelse og en rett forvaltning av sakramentene.
- NLM ønsker å prioritere de minst nådde folkeslag. Med ”minst nådde” forstår vi enten folkegrupper der det ennå ikke finnes noen kristen forsamling eller der de kristne foreløpig står så svakt at de må ha hjelp utenfra for å bringe evangeliet videre. Fortsatt er det nødvendig å ha utsendinger i etablerte samarbeidskirker, særlig når det gjelder undervisning, administrasjon og bistand. Men evangeliet må stadig videre.
- Jesu etterfølgere er også kalt til å gjøre ”Kristi hendes gjerning” ved å vise omsorg for syke, fattige og undertrykte. Det diakonale arbeidet er en integrert del av misjonsoppdraget.
- NLM ønsker å drive og støtte utviklingsprosjekter som kan gi mennesker bedre levegrunnlag og muligheter til å skape seg en bedre fremtid. Vi ønsker å bidra til en verden med fred, rettferdighet og håp.

2.2 Misjonens grunnlag

- Grunnlaget for all misjon finner vi i Guds frelsesverk i Kristus Jesus. Ved Kristi stedfortredende død på korset er det åpnet adgang til Gud for syndere som erkjenner sin synd og vender om. Ved troen på Kristus får den troende del i Kristi oppstandelse til et nytt liv.
- Guds frelsesverk er åpenbart for oss ved Kristus og i Den hellige skrift (Joh 3, 16). ”Vi tror, lærer og bekjenner at den eneste regel og rettesnor som all lære og alle lærere skal prøves og dømmes etter, er de profetiske og apostoliske skrifter i Det gamle og Det nye testamente” (Konkordieformelen). Skriften er i alle deler inspirert av Gud, slik den er gitt oss gjennom Guds utvalgte åpenbaringsbærere, profetene og apostlene. NLM bygger sitt arbeid på Den hellige skrift og på Den evangelisk-lutherske kirkes bekjennelse. Det krever av sine utsendinger at de skal lære og forvalte sakramentene i samsvar med Skrift og bekjennelse. (Grunnreglenes § 2).

- Vi forstår Guds ord som lov og evangelium. Ved loven åpenbares Guds hellige vilje og dom over synden, slik at vi fratras alle muligheter for å fortjene rettferdighet ved egen innsats. Ved evangeliet åpenbarer Gud sin nåde og viser oss at Gud ved Kristi død og oppstandelse har gjort alt som skal til for vår frelse. Det sentrale budskap er ”ordet om korset”. Troen kommer ved ”forkynnelsens dårskap” (1 Kor 1, 18-23). Mennesket blir rettferdiggjort av tro alene, uten gjerninger. En slik forkynnelse innebærer et oppgjør med andre religioner, nyreligiøsiteten og de sekulære ideologiene.
- Gud formidler sin nåde gjennom nådemidlene: Guds ord, dåpen og nattverden. Vi fastholder at Gud på grunnleggende måte har knyttet frelestilegnelsen til disse midlene.
- Misjonens tid vil ta slutt. ”Og dette evangeliet om riket skal bli forkynt for alle folkeslag, og så skal enden komme” (Matt 24,14). Gud vil fullende sitt rike. Det blir et evig seiersrike, uten synd og nød. Der samles den frelste skare i lovsang til Lammet. Misjonens mål er nådd.

3.0 VIKTIGE PRIORITERINGER I MISJONSARBEIDET

3.1 Prioriteringer

Misjonsoppdraget kan utdypes og konkretiseres på mange måter. Her vil vi rette oppmerksomheten mot noen anliggender som vi vil prioritere i vår misjonsvirksomhet.

3.2 De minst nådde

Vi vil nå ut med evangeliet til de minst nådde folkeslagene og folkegruppene

NLM har til formål å utbre Guds rike. Misjon innebærer å krysse grenser. Vårt fokus på de minst nådde er i samsvar med den misjonsstrategi som Paulus fulgte: ”*Jeg har satt min ære i å forkynne evangeliet der hvor Kristi navn ikke før var nevnt, for at jeg ikke skulle bygge på en grunnvoll andre har lagt*” (Rom 15,20).

Paulus var opptatt av å nå lenger ut. Selv om det var fortsatt god bruk for ham både i Antiokia og i Jerusalem, fikk han beskjed om å skynde seg videre: ”*Skynd deg og dra i hast ut av Jerusalem! For de kommer ikke til å ta imot ditt vitnesbyrd om meg. Dra ut! ... For jeg vil sende deg til hedningefolk langt borte.*” (Apg 22,18.21). Det er viktig å gjøre et solid arbeid på felter der evangelisk arbeid er etablert. Opplæring og lederutdanning må prioriteres der nye menigheter gror frem. Samtidig utfordres vi stadig til å gå videre til nye områder.

Det er fortsatt et stort misforhold mellom antall misjonærer plassert blant dem som har hørt om Jesus og dem som fortsatt er uberørt av evangeliet. I følge statistikk fra Joshua Project, en internasjonal bevegelse som utgir informasjon om det som gjenstår av misjonsoppdraget, arbeider 80-90 prosent av verdens misjonærer blant folkegrupper der mange er kristne. Bare 2,5-4 prosent arbeider blant den minst nådde fjerdedelen av verdens befolkning. Majoriteten av disse folkegruppene er muslimske.

Noen av de minst nådde folkeslagene befinner seg i geografisk nærhet til vårt arbeid og våre samarbeidskirker. Andre folkeslag er fjernere, og det vil kreve økte ressurser dersom vi skal nå inn til dem. De minst nådde folkegruppene stiller oss overfor krevende utfordringer og prioriteringer.

Det er også viktig å konkretisere målgruppen i de områdene vi arbeider og konsentrere arbeidet om denne gruppen. Dette blir retningsgivende for språklæring, litteraturarbeid,

radioarbeid og eventuelle bidrag til bibeloversettelse. Det meste av misjonsarbeidet på verdensbasis foregår på internasjonale språk som engelsk, swahili og spansk. Mindre ressurssterke grupper behersker ikke fellesspråkene. Når vi satser på nye folkegrupper, må misjonærene også lære å bruke det lokale språket.

3.3 Jesu etterfølgere

Vi vil sende mennesker som tjener Gud i ord og handling

Jesus sa til sine disipler: «Fred være med dere. Likesom Faderen har sendt meg, sender jeg dere.» (Joh 20:21). Misjon og utsendelse er et bibelsk anliggende. Det var nok å gjøre i menigheten i Antiokia. Likevel medvirket Den Hellige Ånd til at Paulus og Barnabas ble tatt ut og sendt ut som misjonærer til nye landområder (Apg 13,1-3 og 15,25 og 26,17). Misjonsbefalingen kaller til å gå ut. For at noen skal gå ut, er det noen som må sende (Rom 10).

NLM vil fortsatt sende ut mennesker som har et kall fra Gud til å forkynne evangeliet blant folkeslagene. Misjon er ikke primært å sende ut penger og gi økonomisk støtte til fattige kirker. Bibelsk misjon innebærer å sende ut misjonærer som bruker Guds ord som nådemiddel i forkynnelse og opplæring.

De som er kalt til å gjøre mennesker til Jesu disipler, må selv være disipler. Det å ha Kristi sinnelag blir særlig viktig i møte med mennesker i nye kulturer. Misjonærer er Kristi brev. De må selv leve i det evangeliet de forkynner. De er forbilder og bør være preget av kjærlighet, tålmodighet, åpenhet og raushet. Det er viktig å pleie vennskap og gode relasjoner med ikke-kristne.

Våre utsendinger er kalt til å være Jesu etterfølgere. Samtidig taler Bibelen om at vi er skrøpelige leirkar som fortsatt er preget av vår gamle natur. Vi er alle avhengige av syndenes forlatelse og daglig tilgivelse. Integritet, ærlighet, respekt, ydmykhet, tilgivelse og et åpent sinn er viktige holdninger i møte med mennesker i andre kulturer. Misjonæren får lov til å være medvandrer – ofte med mennesker som tar de første skritt på troens vei.

I møte med andre kulturer bør en vise nøysomhet og føre en enkel livsstil. Vi som kommer fra Vesten kan ubevisst medvirke til å fremme materialisme og forbrukerkultur. Vi har et forvalteransvar som også krever hensyn til miljøet.

Det er ikke uproblematisk å krysse grenser, selv når en gjør det for å hjelpe. Vi vil legge vekt på å sende misjonærer som lar seg forme i Guds skole. Misjonærens frimodighet har feste i det evangeliet som frigjør og forandrer. Vi driver misjon i frimodighet tillit til at Gud gjør verket.

3.4 Ordets og Åndens tjeneste

Vi vil vektlegge Åndens virke gjennom Ordets forkynnelse

NLM vil være en forkynnerorganisasjon. Ved forkynnelsen av Guds Ord skaper Ånden troen på Jesus Kristus. Forkynnelse kan skje fra en talerstol, men også ved opplæring og samtaler i grupper og med enkeltmennesker. I teltmakerarbeid, nybrottsarbeid og i områder med restriksjoner mot åpen forkynnelse, vil mye av misjonærens hverdag gå med til å skape kontakt og bygge gode relasjoner. Dette kan bli begynnelsen på en prosess som fører til omvendelse og levende tro.

Hovedsaken i budskapet må være klart. Jesus forkynte slik: *Tiden er kommet, Guds rike er nær. Vend om og tro på evangeliet!* (Mark 1,15 sml Matt 24,14). Guds rike eller himmelriket er kommet nær. Grunnlaget for frelsen er lagt ved Jesu stedfortredende død for våre synder. Jesu oppstandelse viser at frelsesverket er fullført. Alle kan motta syndenes forlatelse og få

del i Jesu seier over døden og djevelen. Døren inn til Guds rike er åpen for hver den som tror. Ved Ordets forkynnelse utbres Guds rike til stadig nye folk.

Bibelen avslører avgudsdyrkelse, personlig synd og sosial urett. Synden skiller alle mennesker fra Gud. Mennesker trenger omvendelse fordi de lever i synd og gjør urett. Samtidig er mange mennesker offer for urett og trenger oppreisning og rettferdighet.

Vi har fått et budskap som frigjør, forandrer og gir håp for livet og evigheten. Den hellige Ånd virker ved Guds ord til å sette mennesker fri og gi dem nytt liv. Frelsen fører mennesker inn i et nytt og nært fellesskap med Gud og andre mennesker.

Men dere skal få kraft når Den Hellige Ånd kommer over dere, og dere skal være mine vitner i Jerusalem og hele Judea, i Samaria og like til jordens ender (Apg 1,8). Som den tredje trosartikkel sier, kan ingen komme til tro uten Åndens hjelp. Dette skal gi oss ydmykhet, men også frimodighet. Vi har fått løfte om Den hellige ånd. Han virker ved å gjøre Ordet levende. Han overbeviser om synd, rettferdighet og dom (Joh 14,8ff). Han herliggjør Kristus som frelseren. I misjonsarbeidet kan vi også oppleve at budskapet stadfestes ved tegn og under.

3.5 Nestekjærlighet

Vi vil vise nestekjærlighet og omsorg for alle mennesker

Hvert enkelt menneske er skapt av Gud og elsket av Gud. Dette gir mennesket en uendelig verdi. Jesus viste omsorg for alle. Han så deres nød og behov. Også når det gjelder dette, ønsker vi gjennom vårt arbeid å gå i Jesu fotspor (Mark 12,31). Som kristne har vi et særlig ansvar for de fattige, syke og svake. Ikke få lever under uverdige forhold, særlig gjelder dette kvinner og barn. Vi ønsker å plante og samarbeide med kirker som tar på seg et diakonalt arbeid med sikte på å hjelpe mennesker som lider nød.

Det kristne menneskeverdet forplikter til å fremme fundamentale menneskerettigheter og målrettet utviklingshjelp. Arbeidet for å bekjempe fattigdom og urett kan foregå på mange plan. Men misjonens utsendinger må alltid huske at de er gjester i et annet land. De må derfor ikke engasjere seg partipolitisk, men oppmuntre til tiltak som kan gi stabil arbeidsinntekt og bedre helsetjenester og utdanningsmuligheter.

Bistand og diakoni griper dypt inn i livene til mennesker som lever under vanskelige forhold. Det må derfor stilles høye krav til arbeidet. For å tilfredsstille kravene til kompetanse vil vi konsentrere innsatsen vår om noen fagfelt i samråd med målgruppen. I noen tilfeller kan vår rolle være å hjelpe målgruppen med å formidle sine behov overfor offentlige myndigheter eller andre organisasjoner som har kompetanse på de aktuelle fagfeltene.

3.6 Lokal forankring

Vi vil arbeide for at nydannede menigheter får en lokal forankring

Alle folkegrupper har sine tradisjoner. Deres kultur og religion er tolkningsrammer i møte med kristen forkynnelse. Hva bør beholdes av gamle tradisjoner? Hva må gis avkall på? Vår oppgave er ikke å spre Vestens skikker. Det finnes mye verdifullt i den lokale kulturen. Men det kan også være noe som ikke kan forenes med kristen tro og etikk. Her har misjonæren en viktig rolle i forkynnelsen og undervisning og som medvandrer og rådgiver. Nære relasjoner og kjennskap til lokalspråket vil gi misjonæren gode muligheter til å bli en støttespiller. Vi prioriterer misjonærer som har til hensikt å være i tjenesten over lengre tid.

Jesu Kristi kirke bygger på Guds ord. Den levende menighet er sannhetens støtte og grunnvoll. I denne sammenhengen er Ordet og Ånden virksom. På dette grunnlag vil

misjonærene være veiledere med ydmykhet og frimodighet. Men det er særlig viktig å finne, styrke, utruste og utdanne lokale kristne ledere som kan ta ansvar i kirken fra starten av. Vi kan hindre lokal utvikling og vekst ved å ta for mye ansvar eller bli for lenge på samme sted. Det vil også være nødvendig å bestemme hvor lenge misjonen skal være en støttespiller. Oftest er det tjenlig at et samarbeid får en markert avslutning.

4.0 FASER I ARBEIDET

4.1 Ulike faser

Misjonsarbeidet består av ulike faser. NLMs og misjonærenes rolle vil være noe forskjellig i de ulike fasene. Gjennom alle fasene må vi ha målet klart for oss: En livskraftig kirke som bringer evangeliet videre.

4.2 Oppstart

Hovedkriteriet for oppstart av nytt misjonsarbeid er at det skal være blant de minst nådde. Det finnes flere måter å definere den minst nådde del av verden på. Noen vil si at 72 prosent av verden er evangelisert, mens den resterende delen, som teller 1,8 milliarder mennesker, fortsatt ikke har hørt. Andre opererer med folkegrupper uten kirke, og sier at 39,5 prosent av verdens befolkning er medlemmer av en folkegruppe uten en levedyktig kirke. En tredje tilnærming er å dele verden inn i religiøse grupper: 33,1 prosent kristne, 20,4 prosent muslimer, osv.

Det mest vanlige, som vi har valgt å følge, er å telle etniske grupper. Vi sier da at verdens befolkning består av 15 900 ulike etniske grupper hvorav 6 721 blir regnet for å være minst nådd. Disse gruppene har under 2 prosent kristne. Rundt 4 000 av dem er muslimske. Uansett hvilke definisjoner en velger å ta utgangspunkt i, gir dette oss noen ideer om hvor vår misjonsinnsats er mest påkrevd.

Nytt arbeid kan ofte relateres til tidligere arbeid og samarbeidskirker. Vi kan gå videre til nye folkegrupper sammen med samarbeidskirker, eller selv finne nye satsningsområder. Initiativet kan komme fra generalforsamlingen, hovedstyret, NLM Utland, misjonærene eller lokale samarbeidspartnere. Vår samlede innsats bør være tjenlig fordelt mellom åpne land og land med restriksjoner. Nyetableringer må også alltid vurderes med bakgrunn i de oppgaver og forpliktelser vi har på steder der vi allerede er etablert.

Ved oppstart av nytt arbeid må det gjøres et grundig forarbeid. Har NLM tilstrekkelig personell og økonomi til å ta et nytt initiativ? Det må foretas undersøkelser på aktuelle steder. Hvordan kan NLM etablere seg i området? Hva er naturlige samarbeidspartnere? Hva er aktuelle arbeidsområder? En utredning må ligge til grunn for vedtak i HS, evt. generalforsamling.

4.3 Samvirke

Etter hvert som arbeidet bærer frukt, vil NLMs misjonærer arbeide sammen med de lokale kristne og etter hvert med den lokale kirken. Fra første stund er det viktig å fremme lokalt lederskap. Også når det gjelder utviklingsarbeid bør dette skje i samarbeid med ulike typer partnere på nasjonalt og/eller lokalt nivå.

Ut fra de lokale forhold vil samarbeidet mellom misjonen og kirke skje etter en parallellmodell eller en integrasjonsmodell. Parallellmodellen innebærer at NLM har et

selvstendig arbeid ved siden av en lokal kirke. Integrasjonsmodellen forutsetter at misjonens virksomhet er integrert i kirken. Ofte vil det være naturlig med en kombinasjon av disse, f.eks. slik at misjonen får ansvar for selvstendige prosjekter, mens misjonens arbeid for øvrig er integrert.

4.4 Utfasing

Målet med virksomheten er å fremme etablering av selvstendige og bærekraftige lokale kirker. Også utviklingsprosjekter bør ha klare mål som kan realiseres innenfor avgrensede tidsrom. Den støtten vi gir på forskjellig vis bør kunne avvikles uten at det lokale initiativet opphører. Underveis er det stadig viktig å vurdere hva som er misjonens oppgave og hva de lokale best kan gjøre selv. Viktige spørsmål i denne sammenhengen er: Hva tjener den lokale kirken og lokalbefolkningen best? Hva er våre oppgaver - sett i forhold til våre ressurser og misjonens ønske om å nå ut med evangeliet til de minst nådde folkeslagene?

Tanker om utfasing drøftes mellom NLM, feltet og lokale partnere helt fra starten av samarbeidet. Misjonens og kirkens virksomhet bør være gjenstand for jevnlig og åpne evalueringer, som omfatter omfang, organisering, ledelse og arbeidere. Det er viktig at også den teologiske og åndelige siden blir tatt med i evalueringen. Utfasingen av arbeidet bør skje på en måte som ikke skaper store vansker for den lokale kirken. Den bør så sant det er mulig foregå i gjensidig forståelse med den lokale samarbeidspartneren.

Som i bistandsprosjektene ønsker vi for alt vårt arbeid å ha overordnede planer og tidsrammer. Nedtrapping og ressursplan lages i samarbeid med kirke eller andre partnere. En slik plan må også sette tidsrammer for økonomisk støtte. Utfasingen må skje slik at det er sikret trygghet og forutsigbarhet for utsendingene. NLM ønsker også etter utfasingen å opprettholde relasjonen til samarbeidskirkene. Det kan skje ved plassering av utsendinger, kortidsopphold, besøk eller kontakt mellom ledere.

Når er en kirke selvstendig?

Det er vanskelig å sette opp klare kriterier for når en kirke er selvstendig. Tre-selv-modellen legger vekt på selvunderhold, selvstyre og selvutbredelse. Det innebærer at kirken skal være økonomisk selvstendig, kunne styre seg selv gjennom egne valgte organer og være i stand til å evangelisere og rekruttere nye medlemmer. Når en kirke skal vurdere om den er selvstendig, er også et fjerde kriterium viktig. Kirken må selv være i stand til å tolke og anvende Bibelen i møte med de utfordringer de står overfor. Det trengs fokus på alle disse kriteriene gjennom hele den tiden misjonen arbeider et sted. Svakheter bør en søke å motvirke, kanskje må prioriteringer og arbeidsmetoder legges om. Vi må alltid være klar over at nærværet av misjonærer og økonomiske tilskudd fra misjonen kan virke hemmende på utviklingen av en selvstendig kirke. Derfor kan en rett gjennomført utfasing av misjonens innsats være med på å styrke kirken, som i neste omgang kan bli redskap til at evangeliet når videre til nye folkeslag.

4.5 Partnere

Også etter at en ”utfasing” er gjennomført, vil det være aktuelt å ha et nært forhold til samarbeidskirkene. Noen steder kan en eller flere utsendinger gå inn i spesielle oppgaver. Andre steder kan kontakten få en annen form.

De unge kirkene trenger samarbeid med andre kirker og institusjoner, ikke minst de som har forankring i evangelisk-luthersk tro. Både misjonen og kirkene har nytte og glede av kontakter og fellesskap med ledere i bibeltro evangelikale organisasjoner som har samme mål og fokus som oss.

5.0 ARBEIDSMÅTER

5.1 Arbeidsmåtene vil variere

Arbeidsmåtene vil variere avhengig av NLMs ressurser og de muligheter og begrensninger som finnes der utsendingene skal arbeide. Viktige arbeidsmåter er omtalt nedenfor.

5.2 Forkynnelse

Troen kommer av forkynnelsen (Rom 10,14). Der det er mulig og forsvarlig, står den offentlige forkynnelsen av Guds Ord sentralt i vårt arbeid. Guds Ånd virker ved Ordet til å skape tro på Kristus. Forkynnelsen skal være både bibelsk, sentral og allsidig. Guds vilje og Kristi frelsesverk må stå i sentrum. Samtidig må forkynnelsen gi hjelp til å leve et kristent liv i møte med den lokale kulturen.

5.3 Bønn

Gode strategier og planer er viktig, men i et åndelig arbeid er vi totalt avhengig av Gud. Derfor er bønn en grunnleggende forutsetning for at tjenesten skal lykkes. Da stiller vi oss i en posisjon der Gud kan få arbeide gjennom oss slik som han ønsker. Når det gjelder rekruttering av nye misjonærer skal vi også få be høstens Herre om å drive arbeidere ut til sin høst.

5.4 Relasjonsbygging

Relasjonsbygging er viktig for alt misjonsarbeid. I særlig grad gjelder dette i områder med restriksjoner for misjonsvirksomhet. Personlige kontakter er den beste døråpner for å få folk i tale. Vi må forstå deres hverdag og deres behov. Tillit og vennskap åpner for samtale om livets dypeste spørsmål. Bruk av media samt diakonal innsats kan også være med å skape kontakt og tillit.

5.5 Evangelisering

”Evangeliseringens mål er lydighet mot Kristus, innlemmelse i hans kirke og ansvarlig tjeneste i verden.” (Lausannepakten). Å evangelisere er å spre det gode budskap om Jesus Kristus som døde for våre synder og oppsto til vår rettferdighet. Evangelisering skjer ved mennesker som selv har opplevd evangeliets kraft til frelse. Evangeliseringen kan skje ved dialog og samtale, formelt og uformelt. Fortellingen er en god måte å formidle Guds ord på i alle kulturer. I særlig grad gjelder dette i ikke-alfabetiserte områder. De bibelske fortellingene er lette å gjenfortelle. Dessuten gir bibelfortellingene en ramme for budskapet. Det er tale om å formidle budskapet innen rammene av en ny verdensanskuelse der frelseshistorien står sentralt.

5.6 Opplæring

NLM ønsker å vektlegge opplæring i kristen tro med grunnlag i Bibelen og den evangelisk-lutherske bekjennelsen. Opplæringen bør omfatte alle kristne, men særlig viktig er det å bidra til at de som skal lede arbeidet får god kristen kunnskap. Opplæringen må ikke skape distanse mellom presteskap og lekfolk. Bibelen legger vekt på en nådegavebasert tjeneste i menigheten der det alminnelige prestedømme får utfolde seg.

Bibelopplæring og lederopplæring er grunnleggende forutsetninger for at det skal kunne oppstå en selvstendig kirke. Bibelskoler og seminarer har en viktig rolle. Ofte vil det

være naturlig at slike institusjoner drives i samarbeid med andre. Opplæringen bør oppmuntre til misjon og evangelisering slik at evangeliet spres videre.

Opplæringen bør også omfatte kunnskap som gir mennesker bedre muligheter til å mestre sin hverdag i yrke, hjem og samfunn. Det er viktig at opplæringen er nær knyttet til den virkeligheten og kulturen som de kristne møter i sitt lokalmiljø.

5.7 Menighetsbyggende arbeid

Målet for arbeidet er livskraftige kirker av kristne som vil være Kristi etterfølgere og bringe evangeliet videre. Menigheten er et samfunn av de hellige der Guds ord blir formidlet rett og sakramentene rett forvaltet. Ritualer for dåp, nattverd, bryllup og begravelse må tidlig utarbeides på lokalspråket. Sentral er søndagens samling. Men også annen møtevirksomhet, bibelstudiegrupper, kor, barnarbeid, søndagsskole og lignende tiltak er viktig for at menighetene skal fungere på en tjenlig måte. Det er viktig å ruste menighetene mot bibelkritikk, synkretisme og svermeri, slik at de kan stå grunnfestet i møte med ulike åndsretninger.

5.8 Mediearbeid og bibeloversettelse

Mediearbeid er en viktig del av vår misjonstrategi. Radioen når langt, også til land som betraktes som "lukkede". Internett gir nye muligheter. God kristen litteratur bør oversettes, ikke minst til opplæringsformål. Det er viktig at menigheter får sangbøker på sitt eget språk. Dette arbeidet må foregå i nær kontakt med lokale kristne.

Når vi skal nå inn til en ny folkegruppe med evangeliet, er det viktig at Bibelen eller deler av den er tilgjengelig på deres språk. Der dette mangler, bør oversettelsesarbeid prioriteres, gjerne i samarbeid med Wycliffe.

5.9 Diakoni og bistand

Det diakonale arbeidet er nestekjærlighet i praksis. Det må legges vekt på den enkelte kristnes diakonale ansvar for å vise omsorg for sin neste i hverdagen. Men også menigheten har et diakonalt ansvar, ut fra de menneskelige og økonomiske ressurser som står til rådighet. Både helsetjenester og opplæringstiltak er viktige. Mor og barn er prioriterte grupper.

Bistandsarbeidet har som mål at mennesker skal styrkes til å kunne bedre livsvilkårene for seg selv og sitt samfunn. Det er særlig rettet mot fattige og marginaliserte grupper. Hjelpen er rettet mot alle mennesker, uavhengig av tro og etnisk tilhørighet. I det lokalbaserte bistandsarbeidet bør mennesker oppmuntres til å utnytte sine muligheter og ressurser slik at de får inntekter og et godt levestandard. Det er tjenlig at bistandsarbeidet skjer i nært samarbeid med myndighetene.

Bistandsarbeidet omtales som prosjekter for å markere at vår innsats som organisasjon er midlertidig. Vår oppgave er å bidra til å starte eller styrke en utviklingsprosess som fortsetter i lokal eller nasjonal regi. Det er viktig å styrke bevisstheten om at naturen må forvaltes slik at det ikke oppstår ressursmangler, forurensninger og/eller klimaendringer som på sikt ødelegger livsvilkårene på jorda.

Det er gjerne lettere å få midler til utviklingsprosjekter enn til rent evangeliserende arbeid. Vi må likevel ikke la en sunn balanse mellom evangelisering og utviklingsarbeid bli påvirket av dette.

5.10 Kristent fagpersonell

Mange av de minst nådde folkegruppene og folkeslagene lever i områder hvor en ikke kan arbeide med visum som misjonær. Ofte er dette områder i utvikling som søker arbeidskraft. De fleste land vil også være åpne for at kristne fagfolk får arbeid og visum.

Disse kan ikke åpent evangelisere, men de får lov til å være hverdagskristne som bygger relasjoner og lever midt i folket. NLM ønsker å støtte kristne fagfolk som vil arbeide blant de minst nådde folkegrupper.

I mange områder hvor NLM arbeider er det stor arbeidsledighet og et stort behov for næringsutvikling. NLM er åpen for å bruke nye arbeidsmetoder for å legge til rette for at det skapes arbeidsplasser og utvikling i områder hvor dette er rettet mot de minst nådde.

5.11 Internasjonalisering

Misjonsarbeidet bør skje i nært samarbeid med andre kirker og misjonsorganisasjoner som deler vår målsetting og vårt bibelske trosgrunnlag. I teltmakerarbeid og i arbeidet for de minst nådde folkegruppene er det tjenlig å samarbeide gjennom internasjonale nettverk. Dette sikrer bedre ressursbruk og kontinuitet.

NLM vil ha god kontakt med evangelikale bevegelser som virker på bibelsk grunn. En rådgivningsstruktur som inkluderer ledere og ressurspersoner fra våre samarbeidskirker vil bli opprettet.

5.12 Misjonsinformasjon

Det er viktig for en sendemisjon å formidle god informasjon fra feltene til misjonsfolket i Norge. Utsyn må prioritere dette. Internett er også en tjenlig og rask informasjonskanal. Eierskap og engasjement oppnås best ved tett kontakt mellom sendegrupper og enkelte misjonærer. Land med restriksjoner byr på særlige utfordringer når det gjelder formidling av informasjon. Men det er viktig at alle utsendinger er omsluttet av forbønn.

5.13 Misjonærrekruttering

Rekrutteringen av misjonærer må ta utgangspunkt i NLMs behov, som i større og mindre grad er avhengig av behov hos lokale samarbeidskirker. I stigende grad vil misjonen ha behov for personer med spisskompetanse. Plasseringen bør skje slik at det tas hensyn til den enkeltes nådegaver, evner, kall og utdanning. Det er bruk for mennesker med god bibelkunnskap og kall til å vitne om evangeliet. Misjonærer bør ha god kjennskap til lokal kultur og språk. Derfor vil misjonen prioritere utsendinger som har et langsiktig perspektiv over sin tjeneste.

Misjonærtallet må reguleres i samsvar med de økonomiske rammer som budsjettet til enhver tid tillater. Det er viktig at budsjetteringen har et langsiktig perspektiv, slik at det ikke oppstår brå og belastende nedskjæringer. Dersom arbeidet blir konsentrert om færre områder og oppgaver, kan rekrutteringen bli lettere samtidig som en kan sikre bedre kontinuitet.

Det er ønskelig at flest mulig av NLMs utsendinger har utdanning fra Misjonshøgskolen på Fjellhaug. Misjonærutdanningen er en prosess med både faglige, åndelige og menneskelige aspekter. Utsendingene må være bevisst hva NLM står for, og forplikte seg på å være lojale mot dette. Et felles utdanningsgrunnlag kan bidra til å skape en åndelig enhet mellom misjonærene, samtidig som de får respekt for hverandres nådegave og oppgave. Det er særlig viktig å forberede misjonæren på den første fasen av første misjonærperiode. Gode opplegg for barna er en viktig forutsetning for at misjonærfamilier kan stå i tjenesten. Skolegang og omsorg for misjonærbarne er en prioritert oppgave. Overgangen til hjemmeopphold bør også være godt tilrettelagt.

6.0 KONKRETE VEIVALG

6.1 Etablert arbeid

NLM har i dag arbeid i flere land i Sør-Amerika, Afrika og Asia. Vi vil ta ansvar for det arbeidet vi har startet, men ikke på en slik måte at vi skaper avhengighet eller at vi i realiteten driver lokale kirker. I flere av de landene vi er i nå, vil vi i tiden fremover redusere antall misjonærer og la noen få strategiske stillinger være igjen. Dette vil ofte være ved læresteder.

Ressursbruk: I dag bruker vi ca 75 prosent av våre ressurser inn mot dette arbeidet.

Det vil være en målsetting at dette reduseres til ca 60 prosent i år 2015, og 40 prosent i 2020.

6.2 Nyere satsningsområder

NLM vil fram mot år 2020 prioritere muslimske folkegrupper og de minst nådde, særlig i Øst- og Vest-Afrika, Indonesia, tyrkisktalende folkegrupper i Sentral-Asia og de minst nådde folkegruppene i Kina. Dette er i tråd med tidligere vedtatte strategidokumenter.

Ressursbruk: I dag bruker vi ca 25 prosent i dette arbeidet. Det vil være en målsetting at dette økes til 40 prosent i 2015, og til 60 prosent i år 2020.

Disse tallene må dog brukes med skjønnsomhet, der tilgang til nådegaver, misjonærressurser osv. tas med i betraktningen.

6.3 Nytt arbeid

Som en misjonsorganisasjon vil vi ellers alltid være i bevegelse og åpne for kall til nye områder og folkegrupper. I perioden fram til 2020 vil vi være åpne for å undersøke og eventuelt starte arbeid blant nye områder/grupper dersom det legger seg til rette.

6.4 Nye landsmenn i Norge

Det er også viktig for NLM å nå våre nye landsmenn i Norge. Et særlig fokus vil være på folkegrupper vi har som våre satsningsområder på misjonsfeltene. Her vil vi arbeide i forståelse og samarbeid med NLM Norge og enheter som har særlig fokus på disse målgruppene, slik som Internasjonalt Kristent Fellesskap og Kristent Interkulturelt Arbeid.

7.0 AVSLUTNING

Denne strategimeldingen vil være retningsgivende for NLMs ytre misjonsarbeid fram mot år 2020. Meldingen har generell karakter.

Hovedstyret vil utarbeide konkrete handlingsplaner for de enkelte områder/misjonsfelt. Dette vil skje i samråd med utsendingene og de nasjonale samarbeidspartnere, som bes om å utarbeide planer for arbeidet i de respektive områdene.

Så er det vår bønn at denne strategien kan være med å bidra til at Gud fortsatt kan få bruke oss i NLM slik at Guds rike kan utbres i enda flere folkegrupper i årene som kommer.